

РЕШЕНИЕ

№ 673

гр. София, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка Борилова

Членове: Зорница Гладилова
Мария Райкинска

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
като разгледа докладваното от Зорница Гладилова Въззивно търговско дело
№ 20231001000702 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и следващите от ГПК.

С Решение № 564/28.04.2023 г. по т.д.№ 1032/2022 г., СГС, ТО, VI-17 състав е признато за установено по предявените от „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД, ЕИК 204257528 на основание чл. 694, ал. 2, т. 1 ТЗ искове, че „С.“ ЕООД (н.), ЕИК 831769677, дължи на „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД, ЕИК 204257528, следните суми: сумата от 12 643.53 лв., представляваща част от стойността на извършените на 18.02.2020 г. и на 16.03.2020 г. плащания по наложен заповест по изп.д. № 20207900400284, и сумата от 425.31 лв., представляваща лихва за забава до 16.07.2020 г., с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ, като съдът отхвърлил иска за установяване на вземане лихва за забава до пълния предявен размер от 490.55 лв.; сумата от 246 337.35 лв., представляваща част от стойността на извършените на 03.02.2020 г., 01.06.2020 г. и на 05.06.2020 г. плащания за погасяване на публични задължения на ответника по заповестни съобщения изх. № № С200029-119-0001236/31.01.2020 г., С200029-119- 0005692/18.05.2020 г. и С200029-0119-0006719/03.06.2020 г., с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ, като съдът отхвърлил иска за установяване на вземане за лихва за забава в размер от 9 560.74 лв. за периода от извършване на плащанията до 16.07.2020 г.; сумата от 99 978.70 лв., представляваща дължими възнаграждения по фактури № № 4448/2019 г. и 4482/2020 г., издадени по договор за СМР от 20.02.2017 г., вземанията за които са придобити с договор за цесия от 17.12.2019 г. и с договор за цесия от 27.02.2020 г., и сумата от 5 110.14 лв., представляваща лихва за забава от падежа по всяка фактура до 16.07.2020 г., с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ; сумата от 44 858.47 лв., представляваща част от стойността на извършените на 31.12.2019 г. и на 19.05.2020 г. плащания по наложен заповест по изп.д. № 20198440402781, с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ, като съдът отхвърлил иска за установяване на вземане за лихва за забава за

сумата от 2 338 лв. за периода от извършване на плащанията до 16.07.2020 г.; сумата от 9 913.76 лв., представляваща част от стойността на извършено на 06.03.2020 г. плащане за погасяване на публични задължения на ответника по заповестно съобщение изх. № С200029-022-0001951/20.01.2020 г., с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ, като съдът отхвърлил иска за установяване на вземане за лихва за забава за сумата от 369.07 лв. за периода от извършване на плащането до 16.07.2020 г. сумата от 1 565.43 лв., представляваща част от стойността на извършено на 08.07.2020 г. плащане за погасяване на публични задължения на ответника по заповестно съобщение изх. № С200029-022-0041967/06.07.2020 г., с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ, като съдът отхвърлил иска за установяване на вземане за лихва за забава за сумата от 3,91 лв. за периода от извършване на плащането до 16.07.2020 г. С решението съдът е осъдил „С.“ ЕООД (н.), ЕИК 831769677, да заплати на „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД, ЕИК 204257528, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 18 118,83 лв. разноски и на основание чл. 694, ал. 7 ГПК е осъдено „С.“ ЕООД (н.), ЕИК 831769677, да заплати по сметка на съда сумата от 16 833,31 лв. държавна такса за уважената част от исковете. С решението е осъдено на основание чл. 694, ал. 7 ГПК „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД, ЕИК 204257528, да заплати по сметка на съда сумата от 493.48 лв. държавна такса за отхвърлената част от исковете.

Срещу решението, в частта, с която съдът установява вземания, е подадена въззивна жалба от Е. Т., в качеството ѝ на синдик на „С.“ ЕООД (н.), която моли то да бъде отменено и предявените искове - отхвърлени. Поддържа, че решението е постановено в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Съдът неправилно приел, че извършените от възложителя „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД плащания в полза на НАП са изплатени суми, съставляващи възнаграждение за дейности, изпълнени от участниците в гражданското дружество след сключването на Тристранно споразумение. Поддържа, че не било установено участниците в гражданското дружество да са го напуснали или същото да е прекратено поради което не били възникнали вземанията на съдружниците в него. Поддържа, че погасителния ефект на изпълнението произтича не от полученото плащане, а от наличието на призната от закона причина за задържане на полученото като задължението на ответника не било погасено доколкото данъчната администрация не могла да се възползва от полученото при принудителното изпълнение имущество. Счита, че суброгация е възможна само когато е извършено доброволно изпълнение на чужд дълг. По делото не било установено да е постъпила сума в гражданското дружество, нито същата да е била разпределена по предвидения в договора ред, поради което съдружникът не бил легитимиран да получи претендираната сума. Придобитото от гражданското дружество било обща собственост и отделния съдружник не можел да се разпорежда с него. Предложената от съда правна квалификация по чл.59 от ЗЗД не съответствала на наведените в исквата молба обстоятелства. Не били доказани елементите на хипотезата на чл.59. Когато вземането се претендираше като дял от печалбата, то било дължимо само след прекратяване на договора за гражданско дружество. Тристранното споразумение не променяло съществуването на договора за гражданско дружество. Уговорените насрещни права и задължения били свързани с отношенията между съдружниците във връзка с постигането на общата цел поставена в Договора за гражданско дружество. По делото не било установено да е настъпило отлагателното условие – вземанията за възнаграждение за изпълнени и приети СМР да са платени от инвеститора „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД.

Ответникът „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД с отговора на въззивната жалба я оспорва и моли съдът да я остави без уважение като потвърди първоинстанционното решение. Поддържа неоснователност на доводите на въззивника по подробно изложени в отговора съображения.

Съдът като обсъди представените по делото доказателства и доводите на страните и съобразявайки правомощията си по чл.269 от ГПК, намира следното от фактическа страна:

Първоинстанционното производство е образувано по предявени от „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД срещу „С.“ ЕООД (н.) установителни искиове с правно основание чл. 694, ал. 2, т. 1 ТЗ. Ищецът поддържа, че по силата на договор от 27.09.2016 г., сключен с ответника „С.“ ЕООД, „ИНТЕРПРОМ“ ЕООД и „БИАСМ“ ЕООД, бил участник в дружество по ДЗЗД (ДЗЗД) с наименование „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“. Делът на участието му бил 54 %, а на „С.“ ЕООД (н.) – 22,50 %. На 20.02.2017 г. ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ сключило договор за изработка с „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД, по силата на който се задължило да извърши дейности по проектиране и строителство на обект „Трета метролиния-Втори етап-Първа обособена позиция“ до определен участък срещу възнаграждение, платимо по обща целева сметка на ДЗЗД. ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ превъзложило изпълнението на дейностите на съдружниците в него чрез сключени на 18.05.2017 г. отделни договори за строително-монтажни работи /СМР/. „С.“ ЕООД (н.) започнало изпълнение по възложената му работа, но от средата на 2018 г. изпаднало в забава. С цел избягване начисляване на неустойка от главния възложител, на 26.04.2019 г. между „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД, „С.“ ЕООД (н.) и ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ било подписано тристранно споразумение, по силата на което ищецът заместил ответника в правата и задълженията, произтичащи от договора от 18.05.2017 г. След този момент „С.“ ЕООД (н.) преустановил извършването на СМР по договора, които били изпълнявани от „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД.

„ДЖИ ПИ ГРУП“ АД и „С.“ ЕООД (н.) били участници и в ДЗЗД с наименование „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“, като „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД притежавало 36 % от дяловете, а „С.“ ЕООД (н.) – 33 %. На 28.09.2015 г. ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ сключило договор с „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД с предмет „Проектиране и строителство на обект „Трети метродиаметър, обособена позиция две“ за определен участък. Изпълнението на тези дейности било превъзложено от ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ на неговите съдружници с отделни договори за изработка, сключени на 06.11.2015 г. От средата на 2018 г. „С.“ ЕООД (н.) започнало да изостава от графика за изпълнение и по този договор, което дало основание на главния възложител да предяви претенция за неустойка. Поради това било сключено тристранно споразумение от 26.03.2019 г., по силата на което „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД заместило „С.“ ЕООД (н.) в правоотношението и след този момент започнал да изпълнява вместо него възложените СМР.

На 18.02.2020 г. и на 16.03.2020 г. по изп.д. № 20207900400284 било осъществено принудително изпълнение върху общата целева сметка на ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ за погасяване на задължения на „С.“ ЕООД (н.) към трети лица. Била усвоена сума в общ размер от 56 193.50 лв., която обаче принадлежала само на останалите съдружници в обединението, но не и на ответника, тъй като била формирана от постъпления на възнаграждения за СМР, изпълнени след заместването на „С.“ ЕООД (н.) от „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД в договора за изработка. Погасената със средства на ищеца част от чуждия дълг се равнявала на сбора на притежавания от него дял в гражданското дружество (54 %) и дела на „С.“ ЕООД (н.), върху който „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД имало право поради извършеното заместване в договора за изработка съгласно тристранното споразумение (22,50 %). Синдикът включил в списъка на приетите вземания обаче само сума, равна на 54 %, а вземането за горницата, както и за дължимата за нея лихва за забава, останало неприето и след подадено от „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД възражение.

Поради това „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД моли съда да установи съществуването в негова полза на следните вземания: 4 839.75 лв., представляваща 22.50 % от платената на 16.03.2020 г. сума в размер от 21 510.02 лв., 165.37 лв., представляваща лихва за забава за периода 16.03.2020 г. – 16.07.2020 г., 7 803.78 лв., представляваща 22.50 % от платената на 18.02.2020 г. сума в размер от 34 683.48 лв., и 325.18 лв., представляваща лихва за забава за периода 18.02.2020 г. – 16.07.2020 г.

„ДЖИ ПИ ГРУП“ АД твърди, че неправилно в списъка с неприетите вземания

били включени вземания за главница в размер от 246 337.72 лв. и за лихва за забава в размер от 9 675.92 лв. Тези вземания произтичали от извършеното от страна на главният възложител „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД плащане на част от дължимите към ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ по договора от 20.02.2017 г. суми не по общата целева сметка на обединението, а в полза на НАП за погасяване на публични задължения на „С.“ ЕООД (н.). По този начин плащанията, дължими на „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД, отново послужили за погасяване на чужд дълг. Размерът на неприетите вземания, произтичащи от това основание, които „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД моли да бъдат установени, е 246 337.35 лв. – главница и 9 560.74 лв. – лихва, а поотделно, както следва: 187 892.67 лв., представляваща припадащата се на ищеца част от дължимото от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД възнаграждение (76.50 %), което било преведено в полза на НАП на 31.01.2020 г. /като размерът се претендира не върху цялата платена главница, а върху сумата от 245 611.32 лв., поради извършени от длъжника погашения/, 8 769.03 лв., представляваща лихва за забава за периода 31.01.2020 г. – 16.07.2020 г., 55 675 лв., представляваща припадащата се на „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД по силата на заместването на „С.“ ЕООД (н.) част (22.50 %) от дължимото от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД възнаграждение (в общ размер от 247 446.06 лв.), което било преведено в полза на НАП на 29.05.2020 г., 757.86 лв., представляваща лихва за забава за периода 29.05.2020 г. – 16.07.2020 г., 2 769.68 лв., представляваща припадащата се на „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД по силата на заместването на „С.“ ЕООД (н.) част (22.50 %) от дължимото от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД възнаграждение (в общ размер от 12 309.67 лв.), което било преведено в полза на НАП на 03.06.2020 г., и 33.85 лв., представляваща лихва за забава за периода 03.06.2020 г. – 16.07.2020 г.

В качеството си на съдружник в ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД имало неприети вземания за главница в размер от 99 978.70 лв. и за лихва за забава в размер от 5 110.14 лв., придобити с договори за цесия от 12.12.2019 г. и от 27.02.2020 г. Главницата представлявала дължимото на цесионера „СТАРТ-ИНЖЕНЕРИНГ“ АД възнаграждение по фактури № 4448/2019 г. и № 4482/2020 г., издадени по сключен от „С.“ ЕООД (н.) подизпълнителски договор за СМР от 20.02.2017 г. Поради невъзможността на „С.“ ЕООД (н.) да изпълни поетите към изпълнителя задължения на 22.08.2019 г. било сключено тристранно споразумение от между „С.“ ЕООД (н.), „СТАРТ-ИНЖЕНЕРИНГ“ АД и ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЦЕНТЪР“, по силата на което обединението встъпило в задълженията на „С.“ ЕООД (н.) спрямо неговия подизпълнител. В резултат от наложени запори върху сметките на ДЗЗД обаче „С.“ ЕООД (н.) не могло да изплати задълженията към изпълнителя и поради това вземанията били придобити от „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД (съгласно уточнителна молба от 23.11.2021 г., л. 2683, т. VI). Неприетите вземания, основани на тези правоотношения, били в следните размери: 65 870.85 лв. - възнаграждение по фактура № 4448/2019 г., и 3 641.49 лв. - лихва за забава за периода 31.12.2019 г. – 16.07.2020 г., 34 107.85 лв. - възнаграждение по фактура № 4482/2020 г. и 1 468.65 лв. - лихва за забава за периода 13.02.2020 г. – 16.07.2020 г.

„ДЖИ ПИ ГРУП“ АД твърди, че има неприети вземания, произтичащи от извършено принудително изпълнение по изп.д. № 20198440402781, образувано срещу „С.“ ЕООД (н.). На 31.12.2019 г. и 19.05.2020 г. от ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ били извършени плащания за погасяване на чуждия дълг и по силата на суброгацията ищецът имал вземане в размер на 69 % от размера на погасения чужд дълг (36 % - от дела му в обединението и 33 % - от дела на ответника, придобит от ищеца по силата на тристранното споразумение от 26.03.2019 г.). Неприети в списъка на кредиторите били вземанията за главница в размер на 33 % от погасения дълг и на съответната ѝ лихва за периода от датата на съответното плащане до 16.07.2020 г., а именно: 42 048,40 лв., представляваща 33 % от платената на 31.12.2019 г. сума в размер от 127 419,39 лв., 2 312,85 лв., представляваща лихва за забава за периода 31.12.2019 г. – 16.07.2020 г., 2 320,30 лв., представляваща 33 % от платената на ДЗЗД на 31.12.2019 г. сума в размер от 7 031,20 лв., 127,63 лв., представляваща лихва за забава за периода 31.12.2019 г. – 16.07.2020 г., 489,77 лв., представляваща 33 % от платената на 19.05.2020 г. сума в размер от 1 484,18 лв., и 8,03 лв., представляваща лихва за забава за периода 19.05.2020 г. – 16.07.2020 г.

„ДЖИ ПИ ГРУП“ АД поддържа, че в списъка на приетите вземания следвало да се включат и вземания за главница в размер от 9 913,76 лв. и за лихва за забава в размер от 369,07 лв., начислена за периода 05.03.2020 г. – 16.07.2020 г., произтичащи от погасяване на публични задължения на „С.“ ЕООД (н.) със средства на „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД. Погасяването било извършено на 05.03.2020 г. чрез плащане от възложителя „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД в полза на НАП, с което плащане той погасил свои задължения към ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЦЕНТЪР“ по сключения с обединението договор за изработка в общ размер от 30 041,70 лв., дължими за изработени след заместване на „С.“ ЕООД (н.) от „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД СМР. По този начин „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД отново погасило чужд дълг, като неприети били вземанията му, произтичащи от суброгиране в правата на кредитора до размера на притежавания от ответника в ДЗЗД дял (33 %), който се следвал на ищеца след сключване на споразумението от 26.03.2019 г.

„ДЖИ ПИ ГРУП“ АД претендира и установяване съществуването на вземания в размер на 1 565,43 лв. - главница и 3,91 лв. – лихва за забава за периода 08.07.2020 г. – 16.07.2020 г. /съгласно уточнителна молба от 23.11.2021 г., л. 2683, т. VI/, произтичащи от извършено на 08.07.2020 г. погасяване на публични задължения на „С.“ ЕООД (н.) със средства на „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД. Погасяването отново било осъществено чрез плащане на възложителя „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД в полза на НАП, с което той погасил свои задължения към ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ по сключения с обединението договор за изработка в общ размер от 4 743,74 лв., дължими след заместване на „С.“ ЕООД (н.) от „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД СМР. Неприетите вземания били съответни на първоначалното дялово участие на „С.“ ЕООД (н.) в постъпленията на ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ (33 %), което след споразумението от 26.03.2019 г. се следвало на „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД.

„ДЖИ ПИ ГРУП“ АД поддържа, че към момента на предявяване на исковите договорите за гражданско дружество били прекратени предвид откритото производство по несъстоятелност спрямо ответника. Въз основа на изложеното моли съда да уважи предявените искове и да му присъди разноски.

Ответникът „С.“ ЕООД (н.) оспорва исковите, квалифицирани от ищеца по чл. 55 и чл. 59 ЗЗД, като недопустими, като твърди, че вземания с посочените правни основания не били предявявани в срока по чл. 685 ТЗ. Не били своевременно индивидуализирани и кредиторите, в чиито права ищецът твърди, че се е суброгирал, поради което исковите относно вземанията по тези суброгации били недопустими и на това основание. По същество ответникът оспорва исковите като неоснователни. Поддържа, че за ищеца не бил налице правен интерес от изпълнение на чуждите задължения, тъй като гражданските дружества не били прекратени и до прекратяването им ищецът не бил носител на вземане, съответстващо на дяловото му участие. Едва с прекратяването възниквали и регресните права между съдружниците. По отношение на погасените публични задължения липсвали предпоставките за суброгиране, установени в специалния закон /чл. 180 ДОПК/. Ответникът оспорва също твърдението, че средствата, с които били погасени чуждите задължения, съставлявали възнаграждения за СМР, изпълнени след заместването му от ищеца. Твърди, че не било настъпило отлагателното условие „плащане от главния възложител“, за да бъдат удовлетворени вземанията на неговия подизпълнител, придобити от ищеца чрез процесните договори за цесия. Въз основа на изложеното ответникът моли за отхвърляне на исковите. Не претендира разноски.

Синдикът на „С.“ ЕООД (н.), конституиран на основание чл. 694, ал. 4 ТЗ, оспорва исковите като неоснователни. Поддържа, че не се установявало, че сумите, преведени от сметката на ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ в резултат от наложени запори в рамките на принудителни изпълнения срещу „С.“ ЕООД (н.), били постъпили от междинни плащания на СМР, извършени от „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД след заместване на ответника. Това важало и за вземанията, основани на извършените в полза на НАП плащания и равняващи се

на дяловото участие на ответника в гражданското дружество - не било установено, че преведените суми били за СМР, извършени от ищеца след заместване на ответника. По отношение на вземанията, придобити от с договорите за цесия, не се доказвало осъществяването на отлагателното условие за дължимостта им, а именно - постъпване на плащане от инвеститора „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД.

Предмет на установителния иск по чл.694 от ТЗ е установяване съществуването или несъществуването на определено вземане към длъжника в производство по несъстоятелност, респективно наличието или не на обезпечение или привилегия на това вземане. Следователно на установяване подлежи съществуването на конкретно материално правоотношение между кредитор и длъжник в производството по несъстоятелност. Материалноправната легитимация определя и страните в производството по специалния установителен иск по чл.694 от ТЗ. Ищец по този иск може да бъде: 1. кредитор, който е направил възражение срещу неприемане на предявеното от него вземане /положителен установителен иск/; 2. кредитор, който е направил възражение срещу приемане вземането на друг кредитор /отрицателен установителен иск/ и 3. длъжникът в производство по несъстоятелност, когато оспорва прието вземане /отрицателен установителен иск/. В зависимост от това, кой е предявил установителния иск, пасивно процесуалноправно легитимирани по същия са съответно: в хипотезата на предявен положителен установителен иск от кредитор - ответник е длъжникът; в хипотезата на предявен отрицателен установителен иск от кредитор - ответници са длъжникът и кредиторът, чието вземане е оспорено, а при отрицателен установителен иск, предявен от длъжника, ответник е кредиторът, чието прието вземане е оспорено. Предметните предели на установяването в процеса се определят с молбата на кредитора за предявяване на вземането му пред синдика, респективно с определението на съда по разгледаното възражение срещу списъка и е недопустимо установяването на вземане което е индивидуализирано в исковата молба по чл.694 ТЗ с различни основание, произход, размер и обезпечение от посочените в съставените от синдика списъци на приетите и неприетите вземания, съответно от посочените в определението на съда по чл. 692, ал. 4 ТЗ.

В случая са предявени установителни иски с правно основание чл.694, ал.2, т.1 от ТЗ.

С решение № 1012/16.07.2020 г. по т.д.№ 1889/2019 г. на СГС, вписано в търговския регистър на 17.07.2020 г., е открито производство по несъстоятелност на „С.“ ЕООД (н.).

С молба вх. № 84213/17.08.2020 г., в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ от името на ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ са предявени вземания за главница в размер от 56 193.50 лв., произтичащи от извършени на 18.02.2020 г. и 16.03.2020 г. плащания от банковата сметка на обединението въз основа на заповест, наложен по изп.д. № 20207900400284, образувано срещу „С.“ ЕООД (н.), и за съответната ѝ лихва за забава, както и вземания за главница в размер от 505 367,05 лв., произтичащи от извършено в периода януари-юни 2020 г. погасяване на задължения на „С.“ ЕООД (н.) към НАП, извършено със средства, дължими на обединението от възложителя „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД по договор за СМР от 20.02.2017 г.

Молба вх. № 84213/17.08.2020 г. е уточнена с молба вх. № 87341/26.08.2020 г., в която е изложено твърдение, че предявяването на вземанията е извършено от името на отделните съдружници в обединението и от името на „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД са предявени следните вземания: вземане за главница в размер от 56 193.50 лв., произтичащо от извършените на 16.03.2020 г. и 18.02.2020 г. плащания по наложения по изп.д. № 20207900400284 заповест и представляващо 76,50 % от стойността на плащанията (54 % от размера на плащанията е съответна на дела на ищеца в ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“, а 22,50 % - от дела на ответника, който след извършено заместване се следвал на ищеца), и

съответната лихва за забава в общ размер от 2 500,83 лв. Вземанията са предявени като непривилегировани; вземане за главница в размер от 187 892,67 лв., представляващо припадащата се на ищеца част (76,50 %) от дължимото от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД на ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ възнаграждение по договора за СМР в размер от 245 611,32 лв., което е било платено чрез превеждане на сумата на НАП за погасяване на публични задължения на ответника съгласно заповорно съобщение от 31.01.2020 г., и вземане за лихва за забава в размер от 8 769,03 лв. за периода 31.01.2020 г. – 16.07.2020 г.; вземане за главница в размер от 189 296,24 лв., представляващо припадащата се на ищеца част (76,50 %) от дължимото от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД на ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ възнаграждение по договора за СМР в размер от 247 446,06 лв., което е било платено чрез превеждане на сумата на НАП за погасяване на публични задължения на ответника по заповорно съобщение от 18.05.2020 г., и вземане за лихва за забава в размер от 2 576,14 лв. за периода 29.05.2020 г. – 16.07.2020 г.; вземане за главница в размер от 9 416,90 лв., представляващо припадащата се на ищеца част (76,50 %) от дължимото от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД на ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ възнаграждение по договора за СМР в размер от 12 309,67 лв., което е било платено чрез превеждане на сумата на НАП за погасяване на публични задължения на ответника, и вземане за лихва за забава в размер от 115,10 лв. за периода 03.06.2020 г. – 16.07.2020 г. Вземанията са предявени като привилегировани с привилегията, която са имали погасените публични задължения – по чл. 722, ал. 1, т. 6 ТЗ.

С молба вх. № 84216/17.08.2020 г., в срока по чл.685, ал.1 от името на ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ са предявени следните вземания: вземане в размер от 99 978,70 лв., произтичащо от съществувало правоотношение между „С.“ ЕООД (н.) и „СТАРТ ИНЖЕНЕРИНГ“ АД по договор за СМР и придобито от ищеца чрез договори за цесия от 17.12.2019 г. и от 27.02.2020 г.; вземане за главница в общ размер от 135 934,77 лв., произтичащо от погасяване на задължения на „С.“ ЕООД (н.) със средства на обединението чрез извършено на 31.12.2019 г. и 19.05.2020 г. изпълнение на заповор, наложен по изп.д. № 20198440402781, ведно със съответната лихва за забава от извършване на плащанията; вземане за главница в общ размер от 30 041,70 лв., произтичащо от погасяване на задължения на ответника към НАП, извършено на 05.03.2020 г. и на 19.05.2029 г., със средства, дължими на ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД за изпълнени СМР по договорно споразумение № 302 по договор за проектиране от 28.09.2015 г., ведно със законната лихва за забава от извършване на плащанията.

Молба вх. № 84216/17.08.2020 г. е уточнена с молба вх. № 87341/26.08.2020 г. като е посочено, че предявяването е извършено от името на всеки съдружник в обединението, като от името на „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД са предявени следните вземания: вземания, придобити чрез договори за цесия от 17.12.2019 г. и 27.02.2020 г., сключени с цедента „СТАРТ ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, както следва: 65 870,85 лв. - главница по фактура № 4448/17.12.2019 г. и 3 641,49 лв. – лихва за забава за периода 31.12.2020 г. - 16.07.2020 г.; 34 107,85 лв. – главница по фактура № 4482/28.01.2020 г. и 1 468,65 лв. – лихва за забава за периода 13.02.2020 г. – 16.07.2020 г. Вземанията са предявени като непривилегировани; вземания, произтичащи от изпълнение на заповор, наложен по изп.д. № 20198440402781 за задължения на ответника, както следва: 87 919,38 лв. – припадащата се на ищеца част (69 %) от извършено на 31.12.2019 г. плащане в общ размер от 127 419,39 лв. и 4 860,38 лв. – лихва за забава за периода 31.12.2019 г. – 16.07.2020 г.; 4 851,53 лв. – припадащата се на ищеца част (69 %) от извършено на 31.12.2019 г. плащане в общ размер от 7 031,20 лв. и 268,20 лв. – лихва за забава за периода 31.12.2019 г. – 16.07.2020 г.; 1 024,08 лв. – припадащата се на ищеца част (69 %) от извършено на 19.05.2020 г. плащане в общ размер от 1 484,18 лв. и 16,78 лв. – лихва за забава за периода 19.05.2020 г. – 16.07.2020 г. Вземанията са предявени като непривилегировани, а размерът им е определен на база сбора на дяловото участие, което ищецът е имал при учредяване на гражданско дружество „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ (36 %), и дела, придобит от ищеца след заместване на ответника (33 %); вземане за главница в размер от 20 728,77 лв., представляващо припадащата се на ищеца част (69 %) от дължимото от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД на ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ възнаграждение по договора за СМР в размер от 30 041,70 лв., което е било платено чрез

превеждане на сумата на НАП за погасяване на публични задължения на ответника по разпореждане за изпълнение от 05.03.2020 г., и вземане за лихва за забава в размер от 771,63 лв. за периода 05.03.2020 г. – 16.07.2020 г. Вземанията са предявени като привилегировани с привилегията, която е имало погасеното публично задължение - по чл. 722, ал. 1, т. 6 ТЗ, а размерът им е определен на база сбора на дяловото участие, което ищецът е имал при учредяване на гражданско дружество „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ (36 %), и дела, придобит от ищеца след заместване на ответника (33 %); вземане за главница в размер от 3 747,55 лв., представляващо припадащата се на ищеца част от дължимото от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД на ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ възнаграждение по договора за СМР в размер от 4 743,74 лв., което е било платено чрез превеждане на 08.07.2020 г. на сумата на НАП за погасяване на публични задължения на ответника, и вземане за лихва за забава в размер от 9,37 лв. за периода 08.07.2020 г. – 16.07.2020 г. Вземанията са предявени като привилегировани с привилегията, която е имало погасеното публично задължение - по чл. 722, ал. 1, т. 6 ТЗ. Вземанията не са били част от вземанията, предявени на 17.08.2020 г., но предявяването им, извършено с уточнителната молба от 26.08.2020 г., е в срока по чл. 688, ал. 1 ТЗ.

На 01.10.2020 г. е обявен Списък на неприетите вземания, в които синдикът е включил част от предявените и описани по-горе вземания, а именно: вземане за главница в размер от 37 074,30 лв. и вземане за лихва за забава в размер от 1 330,56 лв. за периода до 16.07.2020 г., произтичащи от извършеното погасяване на задълженията на ответника по изп.д. № 20207900400284. Размерът на неприетите вземания е съответен на притежавания от „С.“ ЕООД (н.) дял в ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ (22,50 %) до заместването му от „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД. Неприемането е обосновано с несъответствие в размера на погасения дълг и липса на доказателства, че плащанията са извършени със средства, получени от обединението след заместване на „С.“ ЕООД (н.) от „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД; вземане за главница в размер от 187 892,66 лв., формирано като 76,50 % (погрешно посочено в списъка като 54 %) от сумата от 245 611,32 лв., дължима от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД по договора за СМР, сключен с ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“, и представляваща част от извършено (на 31.01.2020 г.) от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД плащане в полза на НАП за погасяване на публични задължения на ответника; вземане за главница в размер от 55 675,36 лв., формирано като 22,50 % от сумата от 247 446,06 лв., дължима от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД по договора за СМР, сключен с ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“, и преведена на 01.06.2020 г. от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД в полза на НАП за погасяване публични задължения на ответника; вземане за главница в размер от 2 769,68 лв., формирано като 22,50 % от сумата от 12 309,67 лв., дължима от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД по договора за СМР, сключен с ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“, и преведена на 05.06.2020 г. от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД в полза на НАП за погасяване публични задължения на ответника (или общо главници в размер от 246 337,70 лв.), вземания за съответните лихви от датата на плащанията до 16.07.2020 г. в общ размер от 9 675,92 лв. Неприемането им е обосновано с липса на доказателство, че сумата от 245 611,32 лв. е платена и то със средства, постъпили като възнаграждение за СМР, изпълнени след заместването на ответника, както и с неосъществяване на фактическия състав на чл. 180, ал. 1, т. 2 ДОПК; вземане за главница в размер от 99 978,70 лв., дължима по фактури № № 4448/2019 г. и 4482/2020 г., издадени от „СТАРТ ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, и вземане за лихва за забава в размер от 5 110,14 лв., начислена от падежа по всяка фактура до 16.07.2020 г. Неприемането им е обосновано с това, че прехвърлените вземания са срещу гражданското дружество, както и че няма доказателства то да е удовлетворило съответната част от дълга; вземане за главница в размер от 44 858,47 лв. и вземане за лихва в размер от 2 338 лв., произтичащи от погасяване на задължения на ответника, извършено (на 31.12.2019 г. и 19.05.2020 г.) по изп.д. № 20198440402781. Размерът на неприетите вземания е съответен на притежавания от ответника дял в ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ (33 %) до заместването му от ищеца. Неприемането им е обосновано с липсата на доказателства, че плащанията са извършени със средства, получени от обединението след заместване на ответника от ищеца; вземане за главница в размер от 9 913,76 лв., формирано като 33 % от сумата от 30 041,70 лв., дължима

от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД по договора за СМР, сключен с ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“, и преведена (на 05.03.2020 г.) от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД в полза на НАП за погасяване на публични задължения на ответника, и вземане за лихва за забава в размер от 369,07 лв. за периода 05.03.2020 г. – 16.07.2020 г. Неприемането им е обосновано с липсата на доказателства преведените суми да са постъпили след заместване на ответника от ищеца и с липсата на хипотезата на чл. 180, ал. 1, т. 2 ДОПК; вземане за главница в размер от 2 043,04 лв., формирано като 33 % от сумата от 4 743,74 лв., дължима от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД по договора за СМР, сключен с ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“, и преведена (на 08.07.2020 г.) от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД в полза на НАП за погасяване на публични задължения на ответника, и вземане за лихва за забава в размер от 5,11 лв. за периода 08.07.2020 г. – 16.07.2020 г. Неприемането им е обосновано с липсата на доказателства преведените суми да са постъпили след заместване на ответника от ищеца и с липсата на хипотезата на чл. 180, ал. 1, т. 2 ДОПК.

С определение, постановено по реда на чл. 692, ал. 4 ТЗ, възражението на ищеца срещу неприемане на горепосочените вземания е оставено без уважение. Определението е обявено в търговския регистър на 22.04.2021 г.

Исковете са допустими. Същите са предявени в преклузивния срок по чл. 694, ал. 6 ТЗ /на първия работен ден след срока, изтичащ в неработен ден/. Налице е идентичност между основанието на предявените от ищеца вземания, вземанията, по които съдът е постановил определението по чл. 692, ал. 4 ТЗ, и вземанията, предмет на процесните искове. Въззивният съд изхожда от това, че основание на вземанията представляват фактите, довели до възникването им като намира идентични изложенията в молбите за предявяване и в исковата молба факти. Различната правна квалификация, която кредиторът може да даде на своите вземания при предявяването им и при предявяване на установителните искове не обуславя липса на идентичност на вземанията, тъй като няма никакво отношение към основанието на вземанията. Различната правна квалификация не може да се обоснове недопустимост на исковете. Поради това възражението на ответника за недопустимост на искове, основани на новозаявено „евентуално основание“ по чл. 55 и чл. 59 ЗЗД, е неоснователно - такива евентуални искове ищецът не е предявил, тъй като не е изложил други, нови, различни, евентуални фактически твърдения, на които да се основават евентуални искове, а е посочил разпоредбите на неоснователното обогатяване като възможна, евентуална правна квалификация на предявените искове при същите фактически твърдения.

При това и тъй като са налице специалните процесуални предпоставки за това - спрямо ответника е открито производство по несъстоятелност, вземанията на ищеца са били включени в съставен от синдика списък на неприетите вземания, а подаденото в срок възражение на кредитора е оставено без уважение с определението по чл. 692, ал. 4 ТЗ на съда по несъстоятелността. Исковете са предявени пред съда по несъстоятелността в 14-дневен срок от датата на обявяване в търговския регистър на определението на съда по чл. 692, ал. 4, разгледан е от друг състав на съда и при участието на синдика, което е задължително /изм. на чл. 694 от ТЗ в ДВ, бр. 105/2016 г./.

Не обуславя недопустимост на част исковете обстоятелството, че едва в исковата молба ищецът е посочил кои са лицата, чиито задължения са погасени с извършените плащания. Видно от молбите за предявяване и уточнителните молби, подадени в производството по предявяване на вземанията, ищецът е посочил, че с плащанията са погасени задължения по конкретни изпълнителни дела, като и уточнил и кога са извършени те. Последващата конкретизация на кредиторите, които са били удовлетворени чрез разпределение на сумите представлява уточнение, което може да бъде извършено и след предявяване на вземанията. Първоинстанционният съд правилно е отбелязал, че ако молбата за предявяване на вземанията е била нередовна, съдът е следвало да укаже на кредитора да отстрани нередовностите ѝ и ако това не е сторено, то по-късното конкретизиране на обстоятелствата не може да се приеме за преклудирано.

Налице е разлика в размерите на някои от процесните вземания спрямо размерите, в които те са били предявени или включени в списъка, която се дължи на технически грешки и е съобразена от първоинстанционния съд при произнасяне по отделните искове като в случаите, в които в настоящия процес вземанията са посочени в по-малък размер, съдът е приложил диспозитивно начало, ограничаващо неговото произнасяне, а в случаите, където е налице надвишаване на размерите, за които се е развило производството по чл. 692 ТЗ, съдът се е ограничил до размера, предявен в това производство.

По основателността на исковите:

Страните не спорят и видно от представените писмени доказателства, че на 27.09.2016 г. между „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД, „С.“ ЕООД (н.), „ИНТЕРПРОМ“ ЕООД и „БИАСМ“ ЕООД е сключен договор за гражданско дружество с наименование „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“, с който страните обединяват усилията си за участие в процедура по възлагане на обществена поръчка с предмет „Проект за разширение на метрото в гр. София, Трета метролиния, Втори етап“ за посочени в договора участъци. Договорът е сключен за срока на изпълнение на обществената поръчка, като съгласно чл.16 се прекратява след приключване на възложената на обединението работа. Съгласно чл.2.4.1 страните са уговорили различни дялове, като за ищеца е определен дял в размер от 54 %, а за ответника – 22,50 %. В чл. 7.1.1. от договора е предвидено създаване на „специална целева сметка“ на дружеството, в която да постъпват плащанията от възложителя по обществената поръчка. Средствата от сметката се разпределят за членовете на обединението в срок от три работни дни след постъпването им въз основа на разпределителен протокол, подписан от членовете на ДЗЗД (чл. 7.1.4.).

На 20.02.2017 г. между „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД и ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ е сключен договор по реда на ЗОП, с който на обединението е възложено извършване на дейностите по проектиране и строителство на горепосочения обект.

На 18.05.2017 г. са сключени договори (подизпълнителски) между ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ и отделните участници в обединението, като на „С.“ ЕООД (н.) е възложено да извърши описаните в Приложение А дейности за разширение на метрото (Трета метролиния), в рамките на записаното дялово разпределение между участниците в ДЗЗД, „стойностно изразено в протокол за разпределение на СМР“, в метроучастък от км 12 +955,82 до км. 13+642,57, в т.ч. ВУ 15/16- 686,75, срещу съответна на дяловото разпределение на дейностите част от възнаграждението, дължимо по основния изпълнителски договор (договорна сума по смисъла на под-клауза 1.1.4. от Специфични договорни условия към договора, сключен с „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД).

На 26.04.2019 г. между „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД, „С.“ ЕООД (н.) и ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ е подписано споразумение, с което страните са постигнали договорености във връзка с констатирано забавяне на „С.“ ЕООД (н.) при изпълнение на възложените му с договора от 18.05.2017 г. СМР, а именно – „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД в качеството си на водещ партньор в ДЗЗД да поеме изпълнението на част от вече възложените на ответника дейности (по Приложение № 1), срещу което да получи право „на същите условия на плащане“, каквито има „С.“ ЕООД (н.) по договора за СМР от 18.05.2017 г., а актовете за изпълнени от „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД работи да се приемат, подписват и разплащат от ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ според договореното в договора за възлагане на обществената поръчка.

С Анекс № 1 от 27.04.2019 г. са допълнени дейностите, по отношение на които се прилага споразумението.

Съгласно заключението на СТЕ с договора от 20.02.2017 г. на ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ е възложено извършване на дейности, разпределени в 12 разходни центъра, на ответника е превъзложено извършването на дейности по разходни центрове № № 1, 5, 8 и 12, а на ищеца – дейности по разходни центрове № № 1, 3, 4, 5, 8, 9 и 11. Със

споразумението от 26.04.2019 г. ищецът е заместил ответника в изпълнение на дейности по разходни центрове № № 5, 8 и 12. След 26.04.2019 г. ответникът е изпълнил дейности по актове за междинно плащане № № 18, 19 и 20 по разходен център № 5, а ищецът - дейности по актове за междинно плащане № № 23- 37 по разходни центрове № № 3, 4, 5, 8, 9, 11 и 12.

Съгласно заключението на ССЧЕ въз основа на тристранното споразумение от 26.04.2019 г. ответникът издал три фактури на обща стойност 930 489,43 лв. (по актове за междинно плащане № № 18, 19 и 20), като всички задължения към ответника - по тези фактури, както и за извършени от ответника СМР преди сключване на споразумението, са погасени. От своя страна по споразумението от 26.04.2019 г. ищецът е издал фактури на обща стойност 32 725 788,19 лв. по актове за разпределение № № 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37 и същите са осчетоводени от обединението.

На 23.12.2014 г. между „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД, „С.“ ЕООД (н.), „ИНТЕРПРОМ“ ЕООД и „БИАС-М“ ЕООД е сключен договор за гражданско дружество (ДЗЗД) с наименование „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“, с който страните обединяват усилията си за участие в процедура по възлагане на обществена поръчка с предмет „Проект за разширение на метрото в гр. София, Трета метролиния, Първи етап“ за посочени в договора участъци. Съгласно чл.11.1, б. „б“ е прието договорът да има действие до изпълнение на обществената поръчка и изтичане на гаранционните срокове по нея, като са предвидени и предсрочни прекратителни основания. С чл.3.8 страните са уговорили различни дялове, като дялът на ищеца е 36 %, а на ответника – 33 %. В чл. 7.1. от договора е предвидено създаване на „специална целева сметка“ на дружеството, в която да постъпват плащанията от възложителя по обществената поръчка. Уговорено е средствата от сметката да се разпределят за членовете на обединението в тридневен срок от постъпването им съобразно включените в разплатения акт СМР, извършени от участниците (чл. 7.1.4.).

На 28.09.2015 г. между „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД и ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ е сключен договор по реда на ЗОП, с който на обединението е възложено извършване на дейностите по проектиране и строителство на горепосочения обект.

На 06.11.2015 г. са сключени договори (подизпълнителски) между ДЗЗД и отделните участници в обединението, като на ответника е възложено да извърши описаните в Приложение А дейности за разширение на метрото (Трета метролиния), в рамките на записаното дялово разпределение между участниците в ДЗЗД, „стойностно изразено в протокол за разпределение на СМР“, в метростанция от км 8+046,19 до км. 8+165,66 за метростанция № 10 и от км. 8+244,84 до км. 8+996,69 за релсов път, срещу възнаграждение в общ размер от 28 871 528,82 лв. без ДДС, платимо при същите условия на плащане, каквито са предвидени в договора между ДЗЗД и „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД (т.нар. основен договор). Предвидено е авансово плащане, както и междинни плащания, които „ще се основават на предвиденото в основния договор“.

На 26.03.2019 г. между „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД, „С.“ ЕООД (н.) и ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ е подписано споразумение, с което страните са постигнали договорености във връзка с констатирано забавяне на „С.“ ЕООД (н.) при изпълнение на възложените му с договора от 06.11.2015 г. СМР, а именно – ищецът в качеството си на водещ партньор в ДЗЗД да поеме изпълнението на част от вече възложените на ответника дейности (определени в Приложение № 1), срещу което да получи право „на същите условия на плащане“, каквото има „С.“ ЕООД (н.) по договора за СМР от 06.11.2015 г.; актовете за изпълнени от „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД работи да се приемат, подписват и разплащат между ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“, а плащанията да се основават на предвиденото в договора за възлагане на обществената поръчка.

С анекс от 29.07.2019 г. и от 01.08.2019 г. дейностите по това споразумение са допълнени.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното по отделните предявени искове:

I. По исковете, основани на изпълнението на заповест, наложен по сметката на ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ по изп.д. № 20207900400284:

Тези искове се основават на отношенията на страните като участници в ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“.

От заключението на ССЧЕ се установява, че на 25.03.2020 г. от съдебен изпълнител Р. М. по изп.д. № 20207900400284 е наложен заповест върху вземанията на ответника по банкова сметка, разкрита на името на ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“. За периода 01.02.2020 г. - 20.03.2020 г. в изпълнение на заповеста са преведени следните суми: 100 лв. – на 18.02.2020 г., 1 134,26 лв. – на 18.02.2020 г., 465,49 лв. – на 18.02.2020 г., 5 162,79 лв. – на 18.02.2020 г., 27 821,94 лв. – на 18.02.2020 г., 118,84 лв. – на 16.03.2020 г. и 21 391,18 лв. – на 16.03.2020 г., или общо 56 194,50 лв. Първоинстанционният съд правилно е отбелязал, че при посочване на общия сбор вешото лице е допуснало техническа грешка.

Съдът следва да отговори на въпросите дали погасяването на задълженията по изп.д. № 20207900400284 е извършено със средства на ищеца и ако е така – до какъв размер, както и какви права възникват за ищеца в резултат от извършеното погасяване на чуждия дълг.

В тази връзка следва да се има предвид какво представлява гражданското дружество:

Договорът за дружество, наричан в практиката гражданско дружество е уредена с разпоредбите на чл.357- чл.364 от ЗЗД форма за сдружаване на лицата за осъществяване на стопанска дейност. Легалната му дефиниция е дадена с чл.357 от ЗЗД, съгласно който с договора за дружество две или повече лица се съгласяват да обединят своята дейност за постигане на една обща стопанска цел. Следователно гражданското дружество е договорна форма за обединение на дейността на две или повече лица /физически и/или юридически/ за постигане на обща стопанска цел с общи усилия и общи средства. Гражданско дружество не е самостоятелен правен субект. Същото възниква с договора за учредяване и не подлежи на регистрация в Търговския регистър. От друга страна, независимо, че не са юридически лица гражданските дружества могат да се разглеждат като стопански субекти, тъй като се образуват, за да осъществяват стопанска дейност, като дружеството се третира като правен субект за данъчни цели. Съгласно чл. 9, ал. 2 ДОПК, в производствата по този закон неперсонифицираните дружества се приравняват на юридически лица. Гражданското дружество не е юридическо лице – при него липсва корпоративна структура, имуществено единство и органи. Носител на правата и задълженията са самите съдружници. Във взаимоотношенията с третите лица, които са насочени към реализирането на общата стопанска дейност, участват отделните съдружници, а не самото дружество. При гражданското дружество сделките с третите лица се сключват от съдружниците, а не от дружеството и всичко, което е придобито за дружеството е обща собственост на съдружниците /чл.359, ал.1 от ЗЗД/. Съдружникът, който по силата на чл. 360, ал. 2 от ЗЗД има право да управлява и представлява гражданското дружество може да задължава пред трети лица останалите съдружници, ако в договора няма клауза, с която изрично да се изключва тази възможност, но единствено при положение, че е действал при условията на пряко или косвено упълномощаване.

Договорът за дружество е многостранен - волеизявленията на съдружниците са насочени към постигането на общата стопанска цел. От него не възникват насрещни права и задължения за страните в смисъла, за който единствено се сключват двустранните договори. На личността на съдружника се отдава особено значение. Без съгласието на всички участници в дружеството съдружникът той не може да прехвърля своето право на участие

на трето лице.

За постигане на общата цел в гражданското дружество съдружниците могат да уговарят вноски в пари и други предмети. Внесените в дружеството пари, заместимите вещи и онези вещи, които се унищожават чрез употреба, са обща собственост на съдружниците. Съгласно чл. 359 от ЗЗД всичко, придобито от гражданското дружество, е обща собственост на съдружниците. Ако не е уговорено друго, дяловете на съдружниците се смятат за равни. Всеки съдружник е длъжен да полага грижа на добър стопанин за общата работа. Решенията относно работата по договора за гражданско дружество се приемат със съгласието на всички съдружници, т. е. с единодушие. Може да се уговори решенията да се приемат и с мнозинство, като в този случай всеки съдружник притежава един глас. Действията на разпореждане с общите вещи следва да се извършват само по единодушно решение на съдружниците. Ако не е уговорено друго печалбите и загубите се разпределят между съдружниците по равно или съразмерно с техния дял. Съдружникът има право да иска и разноските, които е направил, заедно с лихва върху тях, и вредите, които е претърпял във връзка с водената работа - чл. 364 от ЗЗД.

Вземанията на съдружниците по чл. 361 от ЗЗД, съответно – чл. 364 от ЗЗД са изискуеми след прекратяване на дружеството. По смисъла на чл. 363 от ЗЗД Договорът за дружество се прекратява: 1. с постигане на целта или ако постигането на целта е станало невъзможно; 2. с изтичане на срока, за който е било създадено дружеството; 3. със смъртта или запрещението на някой от съдружниците, ако не е уговорено друго; 4. с предизвестие на един от съдружниците, направено добросъвестно и в подходящо време, ако дружеството е било образувано за неопределен срок и не е уговорено в дружествения договор, че може да продължи да съществува с останалите съдружници; 5. със съдебно решение, ако има основателни причини за това.

Съгласно чл. 361, ал. 1 от ЗЗД печалбите и загубите се разпределят между съдружниците съразмерно с техния дял, освен ако в договора не е уговорено друго разпределение. Съдружник в гражданско дружество не може да иска разноските, които е направил, средствата, които е вложил - това съставлява неговото участие в дружеството по см. на чл. 358 от ЗЗД, неговият дял от общата собственост, преди излизане от дружеството или при прекратяването му - чл. 359, ал. 3 ЗЗД.

Следователно банковата сметка, открита на името на обединението за разплащания по договора с „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД е банкова сметка на съдружниците, а средствата в нея са обща собственост на участниците в гражданското дружество съгласно чл. 359, ал. 1 ЗЗД, в дялове, определени в договора за гражданско дружество като делът на ищеца е 54 %, а на ответника – 22,50 %. Същевременно в чл. 7.1.4. страните са предвидили, че сумите, изплатени от възложителя, ще се разпределят на база разпределителен протокол, т.е. съобразно извършената според подизпълнителските договори дейност в 5-дневен срок от постъпването им. Въззивният съд също счита, че уговорката има технически характер и не противоречи на уговарянето на дялове в общата собственост, понеже в договорите за подизпълнение е предвидено, че се дължи договорна сума, съответна на дяловото разпределение на дейностите, а тези дейности са разпределени съобразно уговореното дялово участие. По делото не е установено страните да са изменили впоследствие своето съглашение в частта относно дяловете. В договора за съдружие страните са се съгласили всеки съдружник да участва в изпълнение на дейностите съгласно процентното разпределение, като конкретизирането на тези дейности е извършено последващите договори, които гражданското дружество е сключило с всеки участник в него. Тъй като ДЗЗД е неперсонифицирано, сключените от обединението договори за подизпълнение следва да се третират като съглашения, с които всеки от участниците поема задължение към другите участници за извършване на конкретни дейности, дължими за постигане на общата на сдружението цел, конкретизирани в съответните приложения. С тези последващи договори е допълнено съдържанието на договора за дружество чрез определяне конкретните задължения на съдружниците един спрямо друг. С приемството в задълженията по подизпълнителския договор се поемат съответните задължения на съдружника-

подизпълнител към останалите съдружници за постигане на общата за обединението цел, а оттук – и на неговите права по договора за гражданско дружество. Такова приемство е настъпило с постигнатото на 26.04.2019 г. (и анексирано на 27.04.2019 г.) между всички съдружници споразумение, тъй като страна по споразумението е и самото обединение, с което ищецът е поел част от задълженията на ответника по изпълнение на дейностите по обществената поръчка, конкретизирани със сключения от него подизпълнителски договор. С това ищецът е заместил ответника в правата и задълженията му по договора за подизпълнение и доколкото този договор е част от договореностите на гражданското дружество, ищецът е придобил правото и задължението да изпълни дължимите до този момент от другия съдружник дейности и съответното право да участва в постъпленията за тях в същото процентно отношение, каквото е договорено в договора за гражданско дружество. Обемът /размерът/ на това приемство, зависи от осъществилите се факти след сключване на споразумението.

От заключението на ССЧЕ се установява, че ответникът е изпълнявал дейности и след 26.04.2019 г., за които е в периода 13.08.2019 г. – 13.11.2019 г. е издал фактури, но същите са изцяло погасени. Следователно към момента на превеждане на сумите по запорното съобщение средствата по банковата сметка, открита на името на обединението, са принадлежали само на останалите съдружници, като дяловото участие на ищеца в тях се е формирало и от поетото чрез тристранното споразумение участие в изпълнение на част от възложените на ответника дейности. Във външните отношения (между всеки от съдружниците и неговите кредитори) съдружникът също е титуляр на вземане от банковата сметка, но в размер според условията, при които е открита сметката (не задължително според уговореното дялово участие). Кредиторът може да насочи изпълнение към него независимо от разпоредбата на чл. 359, ал. 3 ЗЗД, която има действие само във вътрешните отношения, но не може да установява несеквестируемост спрямо трети лица.

От данните относно съдържанието на наложения запор и неговото изпълнение е видно, че банката е изплатила изцяло запорираната сума, без да съобразява дяловото участие на страните, нито други специфични условия за титулярство, при каквито евентуално може да е открита банковата сметка. Във вътрешните отношения на съдружниците платеното се явява платено с техни общи средства, а не със средства на дължника. Следователно плащането е довело до погасяване на чужд, а не на титуляря на средствата, дълг.

Последиците на погасяването на задължение на друго лице зависят от условията, при които е извършено това правно действие. При плащане, извършено съзнателно от трето на дълга лице, то ще се суброгира в правата на удовлетворения кредитор, ако има интерес от погасяването на чуждия дълг съгласно чл. 74 ЗЗД. В случай, че чуждият дълг е погасен със средства на едно лице без същото да е налице воля на това трето лице за извършване на плащането, както и в случай, че плащането се извършва въпреки неговата воля - при плащане, опосредено от действието на трето лице, може да е налице суброгация, ако титулярът на средствата е бил длъжен да търпи опосреденото действие на фактическия платец и с това задължение би се отъждествил правният му интерес.

В процесния случай видно от разпореждане на съдебния изпълнител от 24.08.2020 г., л. 292, т. I реализираният изпълнителен способ е запор върху вземанията на „С.“ ЕООД (н). от банката. Поради това е релевантно какво задължение е имала банката към него и съответно как го е изпълнила като са възможни са две хипотези. В тази хипотеза, при която според условията на банковата сметка всеки съдружник е бил титуляр на вземанията по нея независимо от дяловото си участие, банката е била длъжна да изпълни изцяло запора. В хипотезата, в която според условията на банковата сметка всеки съдружник е бил титуляр на вземане по нея, съответно на дяловото му участие, при която банката е изплатила по запорното съобщение сума, надхвърляща стойността на това участие. В първия случай останалите съдружници са били длъжни да търпят плащането, осъществено от банката, като по отношение на тях е възникнало право да се суброгират в правата на удовлетворения до размера на притежаваните от тях средства според вътрешните им отношения. Във втория

случай плащането от страна на банката е ненадлежно и правата на сътитутлярите на банковата сметка могат да се защитят или чрез иск към банката, или по пътя на неоснователното обогатяване с иск срещу длъжника, чийто дълг е платен /намален за сметка на обедняване на останалите съдружници/.

При липса на други данни по делото съдът приема, че изпълнявайки изцяло запора, банката е имала задължение към длъжника в размера на преведената сума, а останалите сътитутляри са били длъжни да търпят това изпълнение, което във външните отношения не се е явявало извършено с техни (с чужди на длъжника) средства. В случая правеният интерес на съдружниците да бъде погасен чуждият дълг произтича от задължението им да търпят изпълнение на запорното съобщение. С удовлетворяването на кредитора те встъпват в неговите права като придобиват чуждия дълг до размера на платеното заедно с всички негови привилегии. Ако дългът е лихвоносен и длъжникът е бил в забава към момента на плащането, суброгиралият се придобива право на лихва от момента на плащането като не е необходима покана. В случай, че е погасен нелихвоносен дълг, суброгиралият се също няма право на лихва.

От заключението на основната ССЧЕ (л. 7-8) се установява, че на 18.02.2020 г. по сметката на съдебния изпълнител в изпълнение на запорното съобщение е постъпила сума в общ размер от 34 684,48 лв., от която сума ищецът е имал дял, произтичащ от тристранното споразумение, в размер на 22,50 % или 7 804 лв. като ищецът претендира в настоящото производство сума за главница в размер от 7 803,78 лв. В заключението на ССЧЕ са представени данни относно погасените с извършеното плащане задължения като част от тях са за такси по изпълнението, други – за лихва, а в погашение на главница е извършено единствено плащането в размер от 27 821,94 лв. Следователно суброгация е настъпила както за лихвоносно задължение за главница, спрямо което длъжникът вече е бил в забава, така и за нелихвоносните задължения за разноси по изпълнението и лихва за забава. Ето защо в полза на ищеца е възникнало вземане за лихва за забава само върху погасения от него главен дълг. От погасената главница в размер от 27 821,94 лв., погасената със средства на ищеца част е 6 259,94 лв. Тъй като главният дълг е бил забавен, то върху него се е дължала лихва още към момента на плащането, поради което ищецът се е суброгирал и в това акцесорно вземане. За периода 18.02.2020 г. – 16.07.2020 г. (датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност) лихвата върху главницата от 6 259,94 лв. е в размер от 260,85 лв.

Искът за вземането, произтичащо от погасяване на чуждия дълг, извършено на 18.02.2020 г., е основателен за предявения размер от 7 803,78 лв., а искът за лихва – до сумата от 260,85 лв. като вземанията са с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ.

Относно плащането на 16.03.2020 г. от заключението на ССЧЕ се установява, че по запорното съобщение е преведена сума в общ размер от 21 510,02 лв., като със сумата от 118,84 лв. е погасена законна лихва, а с остатъка в размер от 21 391,18 лв. е погасена главница. Изхождайки от изложените вече съображения съдът намира, че ищецът се е суброгирал до сумата от 4 839,75 лв., представляваща съответната на неговия дял част от погасения дълг, като има вземане и за лихва върху тази част от вземането, която е била лихвоносна към момента на плащането, а именно – върху сумата от 4 813,01 лв. За периода 16.03.2020 г. – 16.07.2020 г. (датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност) дължимата лихва е 164,46 лв. Исковете са основателни до тези суми като за двете вземания следва да се признае ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ.

II./ По искове, основани на извършени плащания от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД в качеството му на възложител на ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ в полза на НАП:

Тези искове се основават на отношенията на страните като участници в ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“.

От основното и от допълнителното заключението на ССЧЕ се установява, че на основание заповни съобщения, издадени от публичен изпълнител във връзка с публични задължения на ответника, възложителят „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД е извършил в полза на НАП плащания в общ размер от 670 830,35 лв., както следва: сумата от 411 074,62 лв., платена въз основа на заповно съобщение изх. № С200029-022-0004679831.01.2020 г. и постъпила по сметка на НАП на 03.02.2020 г.; плащането е осчетоводено при възложителя като плащане в погашение на задължението по фактура № 31/24.01.2020 г. с издател ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ за дейности по разпределителен акт № 30 за м. 12.2019 г.; сумата от 247 446,06 лв., платена въз основа на заповно съобщение изх. № С200029-119-0005692/18.05.2020 г. и постъпила по сметка на НАП на 01.06.2020 г.; плащането е осчетоводено при възложителя като плащане в погашение на задължението по фактура № 34/11.05.2020 г. с издател ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ за дейности по разпределителен акт № 33 за м. 03.2020 г.; сумата от 12 309,67 лв., платена въз основа на заповно съобщение изх. № С200029-119-0006719/03.06.2020 г. и постъпила по сметка на НАП на 05.06.2020 г.; плащането е осчетоводено при възложителя като плащане в погашение на задължението по фактура № 35/02.06.2020 г. с издател ДЗЗД „МЕТРОБИЛД ЗАПАД“ за дейности по разпределителен акт № 34 за м. 04.2020 г.

Изплатените от възложителя суми са получени като възнаграждение за дейности, изпълнени от участниците в гражданското дружество след сключване на тристранното споразумение. Тези дейности не са били сред дейностите, изпълнени от ответника, тъй като заключението на ССЧЕ е установило, че на ответника е било платено всичко дължимо. По съображенията, изложени в т.І съдът приема, че ищецът е заместил ответника в правото и задължението му по договора за гражданско дружество да участва за постигане на общата цел чрез изпълнение на превъзложените с тристранното споразумение дейности като делът му от общата собственост, съставляваща подлежащото на изплащане от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД възнаграждение, се е формира от сбора на първоначално уговорения за него дял 54 % и дела на ответника в размер 22,50 %.

Третото задължено по заповра лице „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД е дължало сумата общо на всички съдружници, тъй като задължението по волята на страните по договора за гражданско дружество е неделимо – платимо е по обща банкова сметка. „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД е било длъжно да изпълни заповното съобщение в цялост, без да отчита вътрешните отношения на страните, в резултат от което част от публичните задължения се явява във вътрешните отношения погасена със средства на ищеца. Ищецът от своя страна е бил длъжен да търпи посягането върху общата собственост и това обуславя правния му интерес да погаси чуждия дълг. В тази хипотеза обаче плащането не е довело до суброгация, тъй като не са налице условията, предвидени в разпоредбата на чл. 180, ал. 1 ДОПК. Въпреки това погасяването на чуждия дълг, извършено опосредено чрез действие на трето лице, е довело до неоснователно обогатяване на длъжника, поради намаляване на пасива му и тази последица следва да бъде отстранена по реда на чл. 59 ЗЗД. Ответникът дължи да върне на ищеца това, с което се е обогатил за негова сметка, а то е равно на съответната част от погасения дълг, която съответства на сборния дял на ищеца в изплатените суми. В този случай лихва се дължи след покана, а не от датата на неоснователното разместване на благата но липсват твърдения такава да е отправяна.

В полза на ищеца са възникнали /след прилагане на диспозитивното начало – до по-малкия претендиран размер/ следните вземания: за сумата от 187 892,67 лв., представляваща 76 % от част от извършеното на 03.02.2020 г. (по заповно съобщение от 31.01.2020 г.) плащане; за сумата от 55 675 лв., представляваща 22,50 % от извършеното на 01.06.2020 г. (по заповно съобщение от 18.05.2020 г.) плащане и за сумата от 2 769,68 лв., представляваща 22,50 % от извършеното на 05.06.2020 г. (по заповно съобщение от 03.06.2020 г.) плащане. Искът за вземанията в общ размер от 246 337,35 лв. (по-малко от посочения в списъка размер от 246 337,72 лв.) е основателен като за вземанията се следва ред за удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ, тъй като не са налице основания за суброгиране в привилегиите на удовлетворения кредитор.

Вземанията на ищеца в общ размер 246 337. 35 лв. са свързани с плащания за изпълнението на дейности по друг договор за изработка - с предмет „Проектиране и строителство на обект: Трета метролиния - Втори етап - Първа обособена позиция - Участък от км 11+941,33 до км 14+277,56“, който договор е сключен между "МЕТРОПОЛИТЕН" ЕАД и "МЕТРОБИЛД ЗАПАД" ДЗЗД. Тези вземания не са свързани по никакъв начин с отношения и плащания по договора за изработка между "МЕТРОПОЛИТЕН" ЕАД и "ОБЕДИНЕНИЕ МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР" ДЗЗД, Тристранното споразумение от 22.08.2019 г. е изцяло неотносимо към съществуването на тези вземания. Поради това съдът нито е приел, нито е имал основание да приеме, че изплатените на 03.02.2020 г., 01.06.2020 г. и 05.06.2020 г. суми представляват възнаграждение за дейности, изпълнени от участници в гражданското дружество след сключването на Тристранното споразумение от 22.08.2019 г. В този смисъл са неоснователни доводите във въззивната жалба.

III./ По исковете за вземания, придобити с договори за цесия:

Тези искове се основават на отношенията на страните като участници в ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“.

По делото е представен сключен на 20.02.2017 г. между „С.“ ЕООД и „СТАРТ ИНЖЕНЕРИНГ“ АД е договор за СМР, по силата на който ответникът е превъзложил на съконтрагента си изпълнението на част от дейностите, които следвало да изпълни в качеството си на участник в ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ съгласно договора от 06.11.2015 г.

С тристранно споразумение от 2019 г., в което подписите на представителите на страните са нотариално заверени на 22 и 23 август 2019 г. ответникът, „СТАРТ ИНЖЕНЕРИНГ“ АД и ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ са отчели изпълнението на горепосочения договор за СМР от страна на „СТАРТ ИНЖЕНЕРИНГ“ АД до настоящия момент и е обявена стойността на оставащите за изпълнение дейности. За да бъде гарантирано заплащането на възнаграждение за предстоящите СМР, страните по споразумението са договорили изпълнителят да отчита същите към „С.“ ЕООД (н.), който от своя страна да ги „актува към ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“, и след подписване на всеки акт за изпълнени работи изпълнителят да отправя към обединението искане за плащане. Посочено е, че обединението поема задължението на „С.“ ЕООД (н.) до размера на приложения в съответното искане акт за изпълнени работи, като се задължава да плати в срок до 10 дни от получаване на искането, при условие че е получено плащане от главния инвеститор. Уговорено е с това плащане да се погаси съответното вземане на „С.“ ЕООД (н.) към обединението във връзка с актуваните СМР. От своя страна изпълнителят в чл.11 е поел задължение да не предприема действия по принудително изпълнение срещу „С.“ ЕООД (н.) за срок до 30.09.2019 г.

При тълкуване на волята на страните по тристранното споразумение, съдът приема, че е постигнато съгласие за встъпване на гражданското дружество (което означава на останалите съдружници в него) в част от задълженията, произтичащи за ответника от процесния договор за СМР. В случая не се касае за заместване на длъжника, тъй като липсва изрично и несъмнено изразено съгласие на кредитора да го освободи от тези задължения, а напротив с чл. 11 от споразумението, кредиторът се задължава да не предприема принудително изпълнение срещу длъжника до определен срок,. Следователно след изтичане на този срок длъжникът остава солидарно отговорен с останалите встъпили в дълга лица, а не освободен от него.

След подписване на споразумението „СТАРТ ИНЖЕНЕРИНГ“ АД е фактурирал извършване на дейности по актове за междинно плащане № 8 и № 9, издавайки

фактури № № 4448/2019 г. и 4482/2020 г. на стойност съответно 65 870,85 лв. и 34 107,85 лв.

С договор за цесия от 17.12.2019 г. ищецът е придобил от „СТАРТ ИНЖЕНЕРИНГ“ АД вземането му по фактура № 4448/2019 г., а с договор за цесия от 27.02.2020 г. на ищеца е прехвърлено и вземането по фактура № 4482/2020 г. Уведомяването на длъжника от цедента и по двата договора не е оспорено. Прехвърлителният ефект на цесиите е настъпил със сключването на договорите и ищецът се явява титуляр на вземанията по двете фактури, по които по силата на тристранното споразумение задължени лица са както ответникът (като главен длъжник), така и останалите участници в обединението като солидарно встъпили в дълга. Ищецът е участник в ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ като по отношение на него настъпва сливане между качеството кредитор и длъжник. Това обаче не влияе върху размера на задължението, което дължи първоначалният длъжник „С.“ ЕООД (н.). Съгласно чл. 124, ал. 2 ЗЗД сливането в едно и също лице на качествата на кредитор и солидарен длъжник погасява задължението на останалите само за частта на този съдлъжник. Частта на слелия се определя от вътрешните отношения между съдружниците (арг. чл. 127, ал. 1 ЗЗД) и ако солидарността е възникнала с обезпечителна цел (напр. поръчителство, встъпване в дълг), то във вътрешните отношения частта на обезпечаващия дълга (поръчителя, встъпилия в дълга) е нулева, съответно при сливане в лицето на този длъжник дългът няма да бъде намален за останалите съдлъжници.

Ищецът има вземане срещу главния длъжник (ответника) в размера на цедираните главници 99 978,70 лв. Придобитото вземане е лихвоносно – касае се за възнаграждения за изпълнени и приети СМР, които следва да бъдат платени при условията на договора от 20.02.2017 г., тъй като предвидените условия за плащане, уговорени в тристранното споразумение, важат за встъпващите. Съгласно чл. 3.2 от последния плащането на изпълнените монтажни работи следва да бъде извършено в срок от пет работни дни от плащане на инвеститора и при представяне на актове, удостоверяващи приемане на работата, както и фактура. Условието за постъпване на плащане от главния възложител не може да бъде противопоставено на изпълнителя, доколкото противоречи на добрите нрави. Това условие може да доведе до неоснователно обогатяване и е несъвместимо с принципа, че длъжникът на парично задължение не може да се освободи от отговорност по причина, че не разполага с парични средства. Правото на изпълнителя да получи възнаграждение възниква след приемане на работата, за която са издадени съответните фактури. Фактура № 4448/17.12.2019 г. е издадена за СМР в отчетен период 26.10.2019 г. – 25.11.2019 г., за който от „С.“ ЕООД (н.) е подписан акт за междинно плащане № 8, следователно към 31.12.2019 г. - началната дата на претенцията за лихва, възложителят е бил в забава. За периода 31.12.2019 г. – 16.07.2020 г. размерът на лихвата върху фактурираното възнаграждение в размер от 65 870,85 лв. възлиза на 3 641,49 лв. Фактура № 4482/28.01.2020 г. е издадена за СМР в отчетен период 25.11.2019 г. – 25.12.2019 г., за който няма спор, че работата е предадена и приета. Следователно към 13.02.2020 г. (началната дата на претенцията за лихва) е била налице забава. За периода 13.02.2020 г. – 16.07.2020 г. дължимата лихва върху главницата от 34 107,85 лв. възлиза на 1 468,65 лв. Общо дължимата лихва възлиза на 5 110,14 лв.

Исковете са основателни и решението в тази част следва да бъде потвърдено.

IV./ По искове за вземания, произтичащи от изпълнението на наложен по по изп.д. № 20198440402781 запор:

Тези искове се основават на отношенията на страните като участници в ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“.

От заключението на СТЕ се установява, че с подизпълнителските договори от 06.11.2015 г. на ищеца като участник в ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ е възложено

изпълнението на дейности по метростанция № 9 от км 7+261,78 до км 7+392,01 (разходен център № 4) и релсов път от км 6+561,05 до км 8+244,84, а на ответника – дейности по метростанция № 10 от км 8+046,19 до км 8+996,66 (разходен център № 4) и релсов път от км 8+244,84 до км 8+996,66. По силата на сключеното на 26.03.2019 г. тристранно споразумение във връзка със забавата на ответника на ищеца е възложено изпълнение на дейности по разходен център № 4. След 26.03.2019 г. ответникът е изпълнил дейности по актове за междинно плащане № № 39-41 и 43-45 по разходни центрове № № 4, 6, 7, 8, а ищецът – дейности по актове за междинно плащане № № 36-44 по разходни центрове № № 4, 5, 6, 7, 8. Общата стойност на извършените от ищеца СМР по разходен център № 4 след сключване на споразумението е 1 852 145,17 лв. Тези дейности съответстват на договорените с тристранното споразумение от 26.03.2019 г., като е налице надвишение само по една позиция по разходен център № 4 (акт № 45) на стойност 35 165,50 лв. Допълнително от ищеца е актувана сумата от 986 336,01 лв. по актове за междинно плащане № 46 и № 47, издадени от обединението към главния възложител, в разпределението по които сумата е посочена като дължима за дейности, изпълнени от ищеца по тристранното споразумение.

Според ССЧЕ съгласно тристранното споразумение от 26.03.2019 г. ответникът е издал към ДЗЗД шест фактури на обща стойност 5 447 579,93 лв. с ДДС (по актове за междинно плащане № № 39, 40, 41, 43, 44 и 45). Всички дължими на ответника суми са изплатени, в т.ч. и сумите, дължими по фактури за СМР, извършени преди сключване на тристранните споразумения. От своя страна ищецът е издал в тежест на ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ фактури за дейности по тристранното споразумение от 26.03.2019 г. на обща стойност от 13 215 705,28 лв. с ДДС по актове за разпределение № № 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47 и същите са осчетоводени от обединението.

Съгласно основното заключение на ССЧЕ на 05.12.2019 г. от ЧСИ С. Я. по изп.д. № 20198440402781, образувано срещу ответника, е наложен заповед върху вземанията на длъжника от ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“. В резултат обединението е превело по сметка на съдебния изпълнител следните суми: 29 950,70 лв. – на 13.12.2019 г., 18 634,82 лв. – на 13.12.2019 г., 157 664,65 лв. – на 20.12.2019 г., 626,60 лв. – на 20.12.2019 г., 164 408,77 лв. – на 20.12.2019 г., 200 161,02 лв. – на 20.12.2019 г., 145 385,96 лв. – на 31.12.2019 г., 7 031,20 лв. – на 31.12.2019 г. и 1 484,18 лв. – на 19.05.2020 г., или общо 725 347,90 лв.

Както при разглеждането на исковете по т. I съдът следва да установи дали със средства на ищеца ли е извършено погасяването на задълженията по изп.д. № 20198440402781 и в случай, че е така до какъв размер, както и какви права възникват за ищеца в резултат от извършеното погасяване на чуждия дълг.

В споразумението за обединение от 23.12.2014 г. съдружниците са предвидили различно дялово участие, съответно 36 % за ищеца и 33 % за ответника и са уговорили в чл.5.1 че всеки съдружник ще участва в изпълнение на дейностите по обществената поръчка съобразно предмета на дейност на съответния партньор и конкретните ангажменти, поети в това споразумение или в допълнително такова. С чл. 5.2. от договора за гражданско дружество страните са се съгласили, че възложените за изпълнение СМР са в съответствие с процентното разпределение в обединението и ще бъдат презицирани с писмен договор след възлагане на поръчката. В изпълнение на тази договорка на 06.11.2015 г. са сключени договори /подизпълнителски/ от 06.11.2015 г. между ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ и всеки съдружник, които предвид спецификата на гражданските дружества представляват съглашения, с които всеки от участниците поема задължение към другите участници за извършване на конкретни дейности /конкретизирани в съответните Приложения/, дължими за постигане на общата на сдружението цел. С тези договори се допълва съдържанието на договора за дружество чрез определяне конкретните задължения на съдружниците един спрямо друг. Както бе изяснено и по т. I постъпленията на гражданското дружество са обща собственост на участниците в него в уговореното с договора за гражданско дружество съотношение. Във външните отношения между отделния съдружник и неговите кредитори съдружникът има вземане за съответната на дела му част от придобитата обща собственост

и върху това вземане може да бъде насочено принудителното изпълнение. С подписаното на 26.03.2019 г. тристранно споразумение между ищеца, ответника и ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ е договорено ищецът да поеме правото и задължението на ответника да изпълни част от дейностите, разпределени му за изпълнение по силата на договора за гражданско дружество „подизпълнителския“ договор. С това споразумение ищецът замества ответника в правата и задълженията му по договора за подизпълнение, но доколкото последният няма самостоятелен характер, а е част от договореностите на гражданското дружество, следва да се приеме, че ищецът придобива правото и задължението да изпълни дължимите до този момент от другия съдружник дейности, съответно правото да участва в постъпленията за тях в същото процентно отношение, каквото е договорено в договора за гражданско дружество.

Към момента на превеждане на сумите по заповедното съобщение средствата на обединението са принадлежали само на останалите съдружници, като дяловото участие на ищеца в тях се е формирало както от личния му дял, така и от поетото чрез тристранното споразумение участие в изпълнение на част от възложените на ответника дейности.

От приетото като доказателство заповедното съобщение, изпратено по изп.д. № 20198440402781 (л. 1733, т. V), се установява, че е наложен заповед върху вземанията на „С.“ ЕООД (н.) не по откритата от името на обединението банкова сметка, а от самото обединение. Това означава, че трето задължено лице не е било банката, а гражданското дружество и при условията на чл. 508 ГПК то е било длъжно да преведе по сметка на съдебния изпълнител само такава сума, която е съответствала на стойността на дела на длъжника в общите постъпления. Следователно при липса на дял на длъжника в общата собственост, по заповедното съобщение не се е дължало плащане и за съдружниците не е съществувало правно задължение да го изпълнят, следователно за тях не е бил налице правен интерес по смисъла на чл. 74 ЗЗД. С погасяването на чуждото задължение в случая е възникнало вземане от неоснователно обогатяване, а не на суброгационно вземане.

Съгласно заключението на ССЧЕ на 31.12.2019 г. по заповедното съобщение са изплатени две суми – 145 385,96 лв. и 7 031,20 лв., а на 19.05.2020 г. – 1 484,18 лв. (извършени са плащания и на други дати, но те не са процесни). Делът от тези средства, който ищецът е имал в резултат от изпълнение на тристранното споразумение, е съответно 47 977,37 лв., 2 320,30 лв. и 489,77 лв. и в този размер е неговото обедняване за сметка на ответника (чийто дълг е намалял). Ето защо исковете за сумите от 42 048,40 лв. (по-малко от дължимото), 2 320,30 лв. и 489,77 лв. или общо за сумата от 44 858,47 лв. са основателни. Вземанията са с передност по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ.

V./ По исковете, основани на извършени плащания от „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД в качеството му на възложител на ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ в полза на НАП:

Тези искове се основават на отношенията на страните като участници в ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“.

От основното заключение на ССЧЕ се установява, че на 06.03.2020 г. по силата на наложен заповед по реда на ДОПК „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД е превело по сметката на публичния изпълнител сума в размер от 30 041,71 лв., а на 08.07.2020 г. – сума в размер от 4 743,74 лв.

От допълнителното заключение на ССЧЕ се установява, че извършеното на 06.03.2020 г. плащане е осчетоводено при възложителя като плащане в погашение на задължението по фактура № 49/27.02.2020 г. с издател ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ за дейности по разпределителен акт № 47 за м. 12.2019 г., а извършеното на 08.07.2020 г. плащане е осчетоводено при възложителя като плащане в погашение на задължението по фактура № 16/12.04.2017 г. с издател ДЗЗД „МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР“ за дейности по разпределителен акт № 14 за м. 03.2017 г. Следователно изплатената от възложителя с първото плащане сума представлява възнаграждение, дължимо за СМР, изпълнени от

участниците в гражданското дружество след сключване на тристранното споразумение от 26.03.2019 г., а втората платена сума е касаела дейности в предходен период, но не и такива, които да са били изпълнени от ответника, тъй като според заключението на ССЧЕ всички фактурирани от него вземания са били погасени.

Съдът е изложил вече съображения при разглеждането на иска по т.ІІІ защо приема, че ищецът е заместил ответника в правото и задължението му да участва за постигане на общата на ДЗЗД цел чрез изпълнение на превъзложените с тристранното споразумение дейности. Делът му от общата собственост, представляваща изплатеното по горепосочения начин възнаграждение, се е формирал от сбора на първоначално уговорения за него дял (36 %) и дела на ответника (33 %). Както е посочено по исквете по т. ІІІ, третото задължено лице „МЕТРОПОЛИТЕН“ ЕАД, дължейки сумата общо на всички съдружници, тъй като задължението по волята на страните е неделимо, е следвало да изпълни заповното съобщение в цялост, без да отчита вътрешните отношения на страните. Но макар ищецът да е бил длъжен да търпи посягането върху общата собственост и това да обуславя правния му интерес да погаси чуждия дълг, в процесната хипотеза разместването на благата не е довело до суброгация поради липсата на специалните предпоставки, предвидени в чл. 180, ал. 1 от ДОПК, с които специалният закон свързва настъпването ѝ. Погасяването на чуждия дълг, извършено опосредено чрез действие на трето лице, е довело до неоснователно обогатяване на длъжника, изразено в намаляване на пасива му, тази последица следва да бъде отстранена по реда на чл. 59 ЗЗД.

Ответникът дължи да върне на ищеца това, с което се е обогатил за негова сметка, а то е равно на тази част от погасения дълг, която съответства на сборния дял на ищеца в изплатените суми. Лихва обаче той дължи след покана, а не от датата на неоснователното разместване на благата, като не се твърди такава да е отправяна.

Предвид изложеното в полза на ищеца съществуват следните вземания: за сумата от 9 913,76 лв., представляваща 33 % от извършеното на 06.03.2020 г. плащане и за сумата от 1 565,43 лв., представляваща 33 % от извършеното на 08.07.2020 г. плащане (в останалата част вземането е прието). Тези вземания са с ред за удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ, тъй като по изложените по-горе съображения не са налице основания за суброгиране в привилегиите на удовлетворения кредитор.

Неоснователен е доводът във въззивната жалба, че вземането на ищеца не е възникнало, тъй като гражданските дружества не били прекратени. Предявените искове не са с правна квалификация по чл. 359, ал. 3 от ЗЗД, тъй като процесните вземания не са вземания за дял от двете граждански дружества, в които ищецът и ответникът участват, а целят да отстранят последиците от настъпилото без основание имуществено разместване между патримониумите на ищеца и ответника. Поради това прекратяването на двете граждански дружества и напускането на съдружници в тях са обстоятелства без значение за основателността на предявените искове. В договорите за създаването на двете граждански дружества страните са се съгласили, че на всеки съдружник се следва възнаграждение само за дейностите, които изпълнява по договорите за изработка, като разпределението и обемът на тези дейности са съобразени с дяловото разпределение на участието в дружествата. В тези договори изрично е предвидено, че платените от възложителя възнаграждения по договорите за изработка се разпределят между съдружниците в тридневен срок от получаването, с което приложимостта на диспозитивното правило на чл. 359, ал. 3 от ЗЗД е изключена. С подписаните впоследствие тристранни споразумения и анекси съдружниците в гражданските дружества са уговорили, че ищецът ще изпълни дейностите по договорите за изработка, които първоначално са били разпределени на съдружника "С." ЕООД - в несъстоятелност, като съответно ще получи дължимото за тях възнаграждение. Платените от "МЕТРОПОЛИТЕН" ЕАД суми кореспондират на вземания на ищеца за възнаграждение за извършени от последния дейности по договорите за изработка, а „С." ЕООД (в н.) не е изпълнило тези дейности и съответно - не му се следва какъвто и да било дял от възнаграждението.

Съдът намира неоснователни възраженията по въззивната жалба по следните съображения:

Неосноватено е възражението, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че с извършените от възложителя "МЕТРОПОЛИТЕН" ЕАД плащания в полза на НАП, в изпълнение на заповрни съобщения, са изплатени суми, съставляващи възнаграждение за дейности, изпълнени от участниците в гражданското дружество след сключването на Тристранното споразумение от 22.08.2019 г. Предвид обстоятелството, че установените вземания на ищеца в размер 246 337, 35 лв. не са свързани по никакъв начин с отношения и плащания по договора за изработка между "МЕТРОПОЛИТЕН" ЕАД и "ОБЕДИНЕНИЕ МЕТРО БИЛД ЦЕНТЪР" ДЗЗД, Тристранното споразумение от 22.08.2019 г. е изцяло неотносимо към съществуването на тези вземания. Това е основанието първоинстанционният съд да не приеме, че изплатените на 03.02.2020 г., 01.06.2020 г. и 05.06.2020 г. суми представляват възнаграждение за дейности, изпълнени от участници в гражданското дружество след сключването на Тристранното споразумение от 22.08.2019 г. В първоинстанционното производство е установено, че с извършените от "МЕТРОПОЛИТЕН" ЕАД плащания в полза на НАП са изплатени именно суми, представляващи възнаграждения по договори за изработка, от които възнаграждения "С." ЕООД - в несъстоятелност няма дял, тъй като са за дейности, изпълнени без негово участие.

Неоснователни са възраженията за неправилност на решението, в което не е отчетено, че придобитото от гражданско дружество имущество е обща собственост за съдружниците, че вземане за отделните съдружници за дял от общото имущество възниква едва при излизане от гражданското дружество или прекратяването му и че в процесния случай не е налице напускане на гражданските дружества, или прекратяването им, което обуславяло неоснователност на исковете. Предявените искове не са с правна квалификация по чл. 359, ал. 3 от ЗЗД, тъй като процесните вземания не са вземания за дял от двете граждански дружества, в които ищецът и ответникът участват. Исковите целят отстраняване на последиците от настъпило без основание имуществено разместване между патримониумите на ищеца и ответника /без значение дали произтичат от суброгация на ищеца във вземанията на кредиторите, чиито вземания са били удовлетворени чрез принудително изпълнение, или с правна квалификация чл. 59, ал. 1 от ЗЗД/. Именно поради това прекратяването на двете граждански дружества и напускането на съдружници в тях са обстоятелства без значение за основателността на предявените искове. Допълнително – в договорите за създаването на двете граждански дружества изрично е предвидено, че платените от възложителя възнаграждения по договорите за изработка се разпределят между съдружниците в тридневен срок от получаването, с което приложимостта на диспозитивното правило на чл. 359, ал. 3 от ЗЗД е изключена

Неоснователен и незаконосъобразен е доводът във въззивната жалба, че погасителният ефект при изпълнението произтича не от факта на получено плащане, а от наличието на призната от закона причина за задържане на полученото, като в случая задължението на ответника не било погасено, доколкото данъчната администрация не могла да се възползва от полученото при принудителното изпълнение имущество, обект на обща собственост на съдружниците в гражданското дружество. С извършеното плащане в полза на НАП е налице обедняване на ищеца, тъй като същият не е получил дължими му се от "МЕТРОПОЛИТЕН" ЕАД суми, за сметка на ответника, който без основание се е обогатил с погасяването на негови публични задължения, по който начин е намален пасивът му.

Както е посочено и по-горе в изложението неоснователен е доводът за наличие на суброгация единствено при доброволно изпълнение на чуждо задължение. Такава настъпва и при погасяване на чуждо задължение в хода на принудително изпълнение, когато

изпълнилият чуждия дълг е бил длъжен да търпи това изпълнение

Неоснователен е доводът, че възприетата квалификация – чл.59 от ЗЗД предполагала дадено от ищеца и получено от ответника. Фактическият състав на чл. 59, ал. 1 от ЗЗД предполага за разлика от фактическите състави на чл. 55 ЗЗД: обогатяване на едно лице за сметка на друго; обедняване на другото лице; липса на основание за обогатяването; отсъствие на друга възможност да бъдат защитени интересите на обеднелия. В процесния случай, както е посочено в изложението имущественото разместване произтича от един и същи факт - ищецът се е обеднил от факта на принудителното изпълнение върху вземанията, на които е титуляр, и от същия този факт ответникът се е обогатил, тъй като е намален пасивът на имуществото му. Неоснователно е становището в жалбата за необходимост от доказване на невъзможността на обеднелия се да търси защита на правата си на друго основание. Това е правен въпрос и не предполага провеждане на доказване. В случая въззивният съд намира, че не е налице друг способ за защита на правата на ищеца.

По отношение на възражението в жалбата, че в хода на делото не било доказано настъпване на отлагателното условие - вземанията за възнаграждение за изпълнени и приети строително-монтажни дейности да са платени от инвеститора съдът намира, че получаването на плащане от възложителя не представлява условие за настъпването на изискуемостта на вземането на подизпълнителя по неговия договор.

По изложените съображения въззивната жалба е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение като въззивният съд потвърди обжалваното решение.

По разноските:

Съобразно изхода на правния спор на въззиваемия ищеца следва да се присъдят разноски в размер от 12 840 лв.

На основание чл. 694, ал. 7 ТЗ въззивникът следва да заплати по сметка на съда държавна такса в размер от 8 416.66 лв.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 564/28.04.2023 г. по т.д.№ 1032/2022 г., СГС, ТО, VI-17 състав В ЧАСТТА МУ, с която е признато за установено по предявените от „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД, ЕИК 204257528 на основание чл. 694, ал. 2, т. 1 ТЗ искове, че „С.“ ЕООД (н.), ЕИК 831769677, дължи на „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД, ЕИК 204257528, следните суми: сумата от 12 643,53 лв., представляваща част от стойността на извършените на 18.02.2020 г. и на 16.03.2020 г. плащания по наложен заповест по изп.д. № 20207900400284, и сумата от 425,31 лв., представляваща лихва за забава до 16.07.2020 г., с ред на удовлетворяване по чл.

722, ал. 1, т. 8 ТЗ; сумата от 246 337,35 лв., представляваща част от стойността на извършените на 03.02.2020 г., 01.06.2020 г. и на 05.06.2020 г. плащания за погасяване на публични задължения на ответника по заповни съобщения изх. № № С200029-119-0001236/31.01.2020 г., С200029-119-0005692/18.05.2020 г. и С200029-0119-0006719/03.06.2020 г., с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ ; сумата от 99 978,70 лв., представляваща дължими възнаграждения по фактури № № 4448/2019 г. и 4482/2020 г., издадени по договор за СМР от 20.02.2017 г., вземанията за които са придобити с договор за цесия от 17.12.2019 г. и с договор за цесия от 27.02.2020 г., и сумата от 5 110,14 лв., представляваща лихва за забава от падежа по всяка фактура до 16.07.2020 г., с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ; сумата от 44 858,47 лв., представляваща част от стойността на извършените на 31.12.2019 г. и на 19.05.2020 г. плащания по наложен запов по изп.д. № 20198440402781, с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ; сумата от 9 913,76 лв., представляваща част от стойността на извършено на 06.03.2020 г. плащане за погасяване на публични задължения на ответника по заповно съобщение изх. № С200029-022-0001951/20.01.2020 г., с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ ; сумата от 1 565,43 лв., представляваща част от стойността на извършено на 08.07.2020 г. плащане за погасяване на публични задължения на ответника по заповно съобщение изх. № С200029-022-0041967/06.07.2020 г., с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ.

РЕШЕНИЕТО в останалата част е влязло в сила като необжалвано.

ОСЪЖДА „С.“ ЕООД (н.), ЕИК 831769677, да заплати на „ДЖИ ПИ ГРУП“ АД, ЕИК 204257528, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 12 840 лв. разноси.

ОСЪЖДА на основание чл. 694, ал. 7 ГПК „С.“ ЕООД (н.), ЕИК 831769677, да заплати по сметка на съда сумата от 8 416.66 лв. държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховен касационен съд в 1-месечен срок от съобщаването на страните за изготвянето му, при условията на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____